

i

k r e

s

č

Rade Krstič

2

s

2

Vsebina

VREMENAR

- BITI 6
- DALIJE 7
- BOG 8
- PRVO ZNAMENJE 9
- KRIŽIŠČE 10
- TRETJE ZNAMENJE 11
- TEMA 12
- TIŠINA 13
- VRV 14
- KORAK 15
- TAM 16
- GNEZDO 17
- VEKTOR 18
- VREMENAR 19
- PESEM 20
- ČETRTO ZNAMENJE 21
- STAVCU 22
- ODDALJENOST DRUGEGA 23
- SAMOTA 24
- ZIBEL 25
- MOLK 26
- KLIC 27
- HOKKUJI
  - dve roki 28
  - zunaj na vetru 28
  - koliko mravelj 29
  - večera nikjer 29
  - pav 30
  - odprto okno 30
  - list 31

- japonska noč 31
- črn bršljan 32
- do pasu 32
- iz omare se sliši 33
- v izložbi 33
- v ogenj padajo 34
- zarja sem 34
- muc 35
- skozi ključavnico 35
- pred ogledalom 36
- lep dan 36
- bela gosencica 37
- med gledalci 37
- kmalu bo tema 38

LJUBIMCA 39

SVEČA 40

LJUBIM TE 41

RABLJA 42

DUHOVI UMRLIH NAS

PREVEVAJO 43

MRTVEMU 44

NESKONČNOST 45

SPOMIN OPICE 46

PIJMO 47

DA 48

TIŠINA 49

GROBNICA GROZE 50

ANTIGONA

IGRALCU

I 52

III 53

IV	54	PREDMET	80
V	55	ZLATA VRV	81
RELIKVIJE INKOV		GROBOVI	82
IV	56	GRAD	83
V	57	ODHAJATI	84
MED OBEMA KAZALCEMA		IZTRGANINE	
I	58	... ljubezni	85
V	59	... resnice	86
VI	60	... svetlobe	87
VII	61	... življenja	88
VIII	62	... miru	89
IX	63	NABOJ	90
XI	64	RDEČA NIT	91
XII	65	V ENI NOČI	92
PESMICE		RADI BI SPREGOVORILI	93
Tretja	66	NATANČNOST JE TISTA	94
Četrta	67	ZADNJE SLEDI	
RAZSVETLJENOST NEMOGOČEGA		I	95
I	68	II	96
II	69	III	97
VII	70	IV	98
VIII	71	V	99
TRAGIŠKI SONETI		VI	100
III	72	VII	101
V	73	VIII	102
VIII	74	IX	103
X	75	X	104
KOLO	76	XI	105
OHRANJEN V SVETLOBI		XII	106
KAP	78	XIII	107
ZAVESA	79	ZLATI REZ	

NAPIŠI ZADNJO BESEDO 110

O TOLAŽBI 111

MNOGO PESNIKOV 112

A. D. 113

TIKTAKAJOČI METRONOM

VSAKOMUR JE USOJENO 116

VSAKO NOČ 117

KOMU NAJ DAM 118

UBIT OD BESED 119

S TEM, DA DUŠA ZVENI 120

NEKAJ ME JEMLJE 121

NE ZNAM UPESNITI SMRTI 122

VRT 123

SPOZNAVANJE VEŠČINE

POMLAD

tu se ustavijo tvoje oči 126

srebro se je raztalilo 126

oči so odprte 127

zelen zvonček 127

POLETJE

v vrtincu vetra 128

poletje je 128

znova je tu 129

veja 129

JESEN

daleč je pravljica o koncu 130

snega še ni 130

grozdje 131

izmeril sem 131

ZIMA

hladna mesečina 132

vsepovsod belo 132

polnoč 133

to so samo tri vrstice 133

ROJSTVO VEČNOSTI

BOLEČINA I 136

OBDELAVA 137

ŽIVLJENJE 138

BOLEČINA II 139

ČUSTVA NEROJENIH 140

ZELENO DNO 141

TIŠINA 142

SPREOBRNENJE 143

FILOZOFIJA UMRLIH

BESEDA SE TRGA Z VERIGE SMRTI 146

NAZADNJE 147

TELO 148

OPAZNA 149

TRAJNOST 150

ZNAMENJA 151

ERA 152

BEDENJE 153

JAJCE 154

CELICA 155

UM IN TELO

POEZIJA 158

VOŠČENA LUČ 159

ŽELJA 160

NALETAVANJA 161

SPREMNA BESEDA

BRANE SENEGAČNIK:

POVABILO 164

Biti

Biti nekje, kjer še ni bilo sveta.
Biti pozabljen v podobah,
v listju, ki odpada z visokih vej.

Biti ta čudovita pravljica
na zelenem papirju,
kjer so vse misli
živo rdeče.

Ljubimca

In ko vzdrhtita drug pred drugim,
zamolčana v svetlem hipu
neizrekljiva,

nekdo tretji
zapiska

eno samo rahlo odsotnost,
ki izčisti piščal.

Sveča

Ki je ne more prižgati
še tako močan ogenj.

Ki je iz voska,
a to ni več vosek.

Ki z nikoli razlito lučjo
najbolj hladne med barvami

sveti od rojstva do smrti
skozi zlomljeno črto življenja.

Ljubim te

Ljubim te,
nesrečni moj ljubimec,
ki te potisnejo v globoko žalost

razlite čaše vina.
Ljubim te kot žensko,
kot prsi, iz katerih pijem

do onemoglosti.
Tebe, blazna vestalka,
ki v tisočletnem odtisu

iščeš svetlobo,
zaupano življenju po smrti.

Mrtvemu

S ptico v očeh
blodiš
v deželo,
ki je ni na zemljevidu.

Štiri strani neba
lijejo vate.

Neskončnost

Privid, ki v kaplji vesoljstva zadiha.
Roke, tako globoko zarite,
da se pesek razbije
na vrhu svetlobe.

Neskončnost –
vremenar med zvezdami.

Da

Naj zmaga poraz, da bosta dva.

Tišina

Mrtvaški prt življenja.

Mrak zatisnjenih oči,
udarec duše
v dih.

Tišina –
košček nevidnih ljudi.

Igralcu

I

Kratko živim.
Moja smrt so kratki kriki,
ki jih s sabo pojim.

V mojem grlu razpade
brezglasna beseda
in se ponovi.

Na mojem licu
je usodni sunek,
ki iz tišine v tišino

beži.
Vse je ujeto,
še preden izdihne v kri.

v

To, kar si ostal.

To, kar boš vedno.

Zazrt v nebo.

Ohranjen v svetlobi.

Poletje

v vrtincu vetra
beli konji
dirjajo proti reki

poletje je
dve čaplji klepečeta
nad zelenim barjem

O avtorju

RADE KRSTIČ se je rodil 29. novembra 1960 v Varaždinu, osnovno šolo je končal v Mariboru, srednjo tehnično šolo pa v Ljubljani. Diplomiral je iz gledališke zgodovine na Akademiji za gledališče, radio, film in televizijo. Poleg poezije piše tudi prozo in radijske igre.